

Media

Om te weten te komen hoe vaak de pers aandacht schenkt aan een onderwerp of een naam in de kranten komt, bestaan speciale knipselbureaus. Vogelbescherming maakt daar ook gebruik van. De knipselkranten laten zien aan dat er in de media veel aandacht wordt geschonken aan vogels en vogelaars. Het is gemakkelijk om te zien hoe onkundig journalisten en koppenmakers omgaan met de berichtgeving. Als men een bericht heeft ingestuurd of een interview heeft gegeven komt het veel voor dat een verslaggever of redacteur feiten onjuist weergeeft of er een eigen interpretatie aan geeft. De toezegging dat men inzage in het concept krijgt wordt zelden of nooit nageleefd. Er zijn talloze voorbeelden van verkeerde informatie. Een greep.

Ieder jaar weer wordt in de loop van februari 'gekopt' dat ooievaars op hun nesten zijn teruggekeerd vanuit hun overwinteringsgebieden in Afrika. Het is kennelijk bij de pers nog steeds niet bekend dat al vele jaren honderden ooievaars in ons land blijven overwinteren.

Een fout onderschrift of een verkeerde naamvermelding komt ook nogal eens voor. Zo werd recent in een huis-aan-huisblad bij een stukje over een huiszwaluwentil een foto van een boerenzwaluw afgedrukt. Wij 'pietjeskenners' maken ons er druk om.

Waarom eigenlijk, voor het grote publiek bestaan er alleen maar zwaluwen.

Ook de omroepen kunnen er wat van. Al weer jaren geleden was een steppevorkstaartplevier neergestreken in de Eempolders. Drommen vogelaars begaven zich naar dit gebied en die aandacht was tot een regionale nieuwszender doorgedrongen. Anderhalve week na de eerste melding kwam er een telefoontje voor een interview. De mededeling dat de vogel al enkele dagen niet meer was gesignaleerd

maakte geen indruk. Misschien hadden we geluk en viel er een of andere mouw aan te passen, ofwel de boel neppen en doen alsof. De volgende dag,

het was nog stikdonker, arriveerde een busje met een uiterst aantrekkelijke interviewster. De dag begon al goed. Een voorteken of toch niet? Uit het busje liet een technicus een zeker tien meter hoge antenne omhoog komen voor de 'loopzender', want het was een rechtstreekse uitzending. Helaas faalde de techniek en moest via de mobiele telefoon het interview naar de studio. Van vogels had de interviewster helemaal geen verstand en na enig oefenen kon zij ook het woord steppevorkstaartplevier foutloos voor de microfoon uitspreken. Vervolgens ging ik voor het blok. Of ik het geluid van de vogel voor de luisteraars wilde nadoen. Zij had dit al via internet opgezocht en opgenomen en het door mij geproduceerde geluid kon samen met haar opnamen de ether in worden gestuurd. De roep 'kije-kietsje' ten gehore brengen zag ik niet zitten en met het argument dat de steppevorkstaartplevier zijn geluid tijdens de trek zelden laat horen bleef een blamage uit. Het voorstel om als alternatief de volop roepende en overvliegende goudplevieren te laten horen werd niet gehonoreerd. De steppevorkstaartplevier blonk uit door afwezigheid. Alle moeite was dus tevergeefs.

Penlijster

